BUDGET FOR 1955-56—DEMANDS FOR GRANTS.

Before we take up the demands, I want to bring to the notice of the members that 129 cut motions have been sent. Therefore, I invite suggestions from the House as to what is the procedure that may be adopted in discussing all these cut motions. I allot the time as follows :—

Demand No. 1	...	One hour
Demand No. 2	...	One and a half hours.

We have to adjust and move a certain number of cut motions so that some of them at least may be discussed and disposed of

Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—We can allot one hour for Demand under Land Revenue and remaining time for the other Demand.

Mr. SPEAKER.—That is what I said.

Sri J. MOHAMED IMAM.—If all the members agree, we will withdraw all the cut motions and speak on the Demand. It is better instead of confining ourselves to cut motions, every member will have a chance to speak on the cut motions. We will be thereby saving a lot of time and the Government will be in a position to reply.

Mr. SPEAKER.—I have no objection. But it will be a very difficult task for me to select the speakers. Shall I call the names of Members according to priority in the receipt of cut motions?

HON'BLE MEMBERS.—Yes.

Sri K. HANUMANTHAIYA (Chief Minister).—If you select speakers according to the list, only the members of the Opposition will get the chance and other members will not get any chance.

Mr. SPEAKER.—Members on the other side should have been alert.

Sri J. MOHAMED IMAM.—It is purely the job of the Opposition.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ (ಗುಂಡ್ಲುಪೇಟೆ-ಹೆಗ್ಗಡದೇವನಕೋಟೆ).—ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ 4-6 ಖೋತಾ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದೊಂದನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುವುದು ಉತ್ತಮ.

Demand No. 1—Land Revenue.

7. LAND REVENUE.

Mr. SPEAKER.—He will have only one chance to speak. Motion moved :—

"That a sum not exceeding Rs. 61,48,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1956, in respect of 'Land Revenue'."

(Three minutes for every speaker.)

*Sri Kadidal MANJAPPA (Minister for Revenue and Public Works).—Sir, once upon a time, land revenue was the main source of income of the State. Now, it has ceased to be the main source, but still the Revenue Department has not lost its importance. Once this Department was mainly concerned with the maintenance of law and order and with the collection of taxes. Today, it is a welfare Department, Sir, with multifarious duties in addition to its own normal functions. The Revenue Department is entrusted with the task of implementing the various welfare schemes. Therefore, Sir, the Revenue Department is no longer a mere tax-gatherer. The welfare of the people is to a great extent dependent upon the efficiency of this Department. It is not incorrect to say that the efficiency of the administration is judged in the taluk and district offices. Sir, during the war period, this Department was preoccupied with the procurement of food-grains and the distribution of essential commodities. Therefore, there is a lot of dislocation in the routine administration of the Department. Arrears accumulated in all branches of the Department. It is only after the cessation of war that attention was paid towards the improvement of the efficiency in this Department. Every effort is being made to reduce the pendency of records and papers. But still, there are complaints to the effect that there is delay in the disposal of papers. Sir, personally myself and the other officers of the Department are conducting surprise inspections. I have conducted surprise inspections

(SRI KADIDAL MANJAPPA.)

in about 50 per cent of the taluk offices in the State. On account of several measures adopted, the pendency has been reduced to a great extent. Hon'ble Members are perhaps aware that there are thousands of mutation and phode cases pending in taluk offices. There are thousands of darkhast petitions pending in almost all the offices. Now, the pendency has been reduced. The suggestions have been made from time to time that the subordinate officers should be entrusted with more powers in regard to the disposal of appeals and other matters. The Government are actually considering the question of delegating more powers to the subordinate officers. In regard to the darkhast policy it is proper for me to say a few words. As soon as the present Ministry took over the administration, they laid down as their policy that the land available for disposal should be granted only to the landless and insufficient holders. Since 1952, more than a lakh of acres have been granted to insufficient holders and landless people.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—This Department is the mother of Departments.

Sri Kadidal MANJAPPA.—Quite correct. The Chief Minister is suggesting that this Department is the mother of all Departments.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Just like the mother of girls who have no father.

Sri Kadidal MANJAPPA.—All the other Departments are depending upon this Department for implementation of several schemes and this fact should not be forgotten.

Sri H. K. SIVARUDRAPPA.—The statement that the Hon'ble Minister is making forms the subject matter of several cut motions. So, when those cut motions are moved and discussed, he will have ample opportunity to reply. I therefore feel that it is not necessary for the Hon'ble Minister to make a general statement and once again answer the debate on cut motions as and when they arise.

Mr. SPEAKER.—It is usual for the Hon'ble Minister to make a statement. In view of the shortage of time, I think we can adjust.

Sri Kadidal MANJAPPA.—I have no objection to reserve my statement.

Mr. SPEAKER.—If the Hon'ble Minister is anxious to make a statement, we cannot prevent that.

Sri Kadidal MANJAPPA.—Whatever I want to say I will say at the end, Sir.

Mr. SPEAKER.-I made an observation that only those Hon'ble Members who have tabled cut motions will be called upon to speak in the serial order of cut motions. But now I have been able to gather from the practice adopted elsewhere that other members should also be given an opportunity to speak on cut motion. Though the Hon'ble Member who has tabled the cut motion is allowed to move and speak about it, other members also should have an opportunity to speak in favour or against that cut motion. Therefore Therefore, I will call upon the members on the other side to speak on this cut motion.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—There is only one suggestion I want to make in regard to the exercise of the discretion. A large number of members wanted to speak on the general debate on the Budget; many of them did not get an opportunity. Those people who have not got an opportunity already, may be given some chance, instead of the same people speaking over and over again.

Mr. SPEAKER.—While selecting Hon'ble Members I will have that view in mind.

*Sri S. SRINIVASA IYENGAR (T.-Narasipur).—There is no question of moving any cut motion.

Sir, I oppose the demand. The Hon'ble Revenue Minister was pleased to say that the land revenue which was once the main source of revenue is no longer holding the same position. But my submission is otherwise. The State tax revenue as pointed out by the Hon'ble the Chief Minister yesterday amounts to 8.3 crores and the land revenue forms about 20 per cent of the revenue.

Sri Kadidal MANJAPPA.—It is a major item of revenue under the main source.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—And further, Sir, coming to the point and speaking on the demand, I would like to place before this House an alternative system for the efficient working of the Record of Rights scheme

Sir, according to the present practice, when the documents are produced before the Sub-Registrar at the time of registration, the Sub-Registrar collects the mutation fees and forwards the mutation slip to the Record of Rights Branch in the Taluk Office for purposes of getting the right of the individual recorded in that. This is the present procedure adopted in all the Taluk Offices. The fee is collected for recording the right of the person. There has been a lot of arrears in every Taluk Office ; hundreds and thousands of mutation slips are pending. Of course, that is because, many a time the entry in the Record of Rights will not agree. Just to overcome these difficulties and to see that the scheme is really implemented in its true spirit and to avoid having a record of wrongs, I would suggest that this work may be entrusted to the Sub-Registrars themselves. The Sub-Registrars are responsible officers and, I believe, they draw a maximum salary of Rs. 150. By giving them a little additional clerical strength, this work may be entrusted to the Sub-Registrars themselves. If that system is adopted, I believe, the work can be expedited. This system is in force in Madras State and we can as well fall on that system in Mysore with advantage. I do not consider there is any difficulty.

As regards Phode work, the Sub-Registrar collects the fee for sub-dividing the land in accordance with the right created by the deceased. That work is being attended to by the surveyors, in the Taluk Office. Those surveyors could as well be placed under the charge of the Sub-Registrar. At present this phode work is done with a lot of delay. If a phode fee is collected in the Sub-Registrar's office, by the time the phode is effected, it will be several years. It would have lost its implication, and leads to many complications. We could avoid these two things by placing the surveyors under the charge of the Sub-Registrar and entrusting the work of Record of Rights to the Sub-Registrar. The Sub-Registrar today has very little work. The only thing he does is, perhaps, he uses the four rubber stamps and sends on the deed with the registration certificate ; except this, there is no other work for him. A responsible officer like the Sub-Registrar, drawing a salary of Rs. 150 can as well be entrusted with a little more responsible work. There are enough number of Sub-Registrars in Mysore State and we can economise expenditure to a certain extent. The only thing is, that we have to transfer the establishment of the taluk office to his office. If that is done, the Revenue Department will be rid of this trouble and we can maintain correct records. The scheme is for the maintenance of rights of every individual on a particular land. Now as it is, if you look into the records in the taluk offices, it would be, I will be justified in saying, a record of wrongs. Many disputes have taken place in civil courts on account of this. Last year. I believe, the Hon'ble Revenue Minister assured me that all the work will be completed. But the entries in the registers are highly erroneous. When a deed is presented for the transfer of khatha, the Sub-Registrar registers it and a mutation slip is forwarded to the Revenue Department and the Records Officer naturally has to enquire whether the right of the person is correct or not. For that enquiry he has very little time. That is inevitable because the Amildar will have very little time ; he is a very busy officer. In fact, he attends to it, but he will have no time to pursue it. The Sub-Registrar has plenty of time. I think, he can as well be entrusted with this work and that too with advantage. This practice is in vogue in the neighbouring State like Madras. A scheme like that may be profitably adopted.

Secondly, as regards the maintenance of Nala Manegars of the Revenue Department, I believe, we can transfer the control to the Public Works Department. The maintenance of the minor tanks is under the control of the Revenue Department, for the enforce-

(SRI S. SRINIVASA IYENGAR.)

ment of the provisions under the Tank Act. Nowhere in Mysore State are the atchkatdars doing any work as contemplated under the Act. Atchkatdars are not coming forward for maintaining those tanks. That being the case, I think, instead of allowing the tanks to fall into disrepair, it is better that the management of the tanks is entrusted to the Public Works Department, and necessary provision made for the maintenance of the tanks. The control and maintenance of the tank and regulation of water, these things can better be done by the Engineering Department rather than by the Revenue Department.

Sir, as regards the charges incurred for the collection of land revenue, I would like to point out one thing. In Bellary District the charges incurred for the collection of land revenue comes to nearly 32 per cent. According to the figures in the Budget Estimates, the total expenditure incurred is 4.78 lakhs. The system of accounting might be a little different, but the charges incurred in Mysore is as low as 13 per cent. Certain items of expenditure brought under "25 General Administration" represent collection charges. But apart from that, I believe, the charges that we are incurring for the collection of land revenue are to be enhanced a little. The remuneration to the village officers appears to be quite insufficient. In these days of increased cost of living, I feel a little elevation is necessary and I think it deserves the best consideration of Government.

As regards assignment of land revenue charges to the village panchyats, the action of Government has to be criticised. Even though there is a definite provision under the Village Panchayats and District Boards Act, 1952, that every village panchayat should be given 12½ per cent of the revenue collected in that area, Government have not adhered to that principle. There are certain village panchayats to which they have given a total grant of Rs. 5 and I do not know how they thought about it. A village panchayat must get its share of 12½ per cent of land revenue; whether any work has been undertaken in that village panchayat or not, it is immaterial, but that 12½ per cent must be credited to the village panchayat. That is the statutory right of the village panchayat. That being so, the Government had no power to reduce it to Rs. 5. I believe the village panchayets deserved that 12½ per cent grant to be placed at their credit so that they could build up their reserves and undertake works of utility in subsequent years.

MR. SPEAKER.—The House will rise and meet at 10-30.

The House adjourned for Lunch at Ten of the Clock and reassembled at Thirty Minutes past Ten of the Clock.

[MR. SPEAKER in the Chair].

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಸೆಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ನ್ಯೂನತೆಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈವರೆಗೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯದಮೇಲೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಒಂದು ಆಣೆ ಲೋಕಲ್ ಸೆಸ್ಸನ್ನೂ, ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಮೂರು ಕಾಸಿನಂತೆ ರೈಲ್ವೆ ಸೆಸ್ಸನ್ನೂ ವಿಧಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಮಧ್ಯೆ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಮೂರು ಕಾಸಿನಂತೆ ವಸೂಲ್ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂಥ ರೈಲ್ವೆ ಸೆಸ್ಸನ್ನೂ ಸಹ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸೆಸ್ಸಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಆರು ಕಾಸಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಈಗ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೈಲ್ವೆ ಸೆಸ್ಸನ್ನೂ ಮತ್ತು ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸೆಸ್ಸನ್ನೂ ವಸೂಲ್ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಸ್ಥಳೀಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೂ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅವರು ಏನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ಎರಡು ಸೆಸ್ಸುಗಳನ್ನೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಎರಡು ಆಣೆ ಪ್ರಕಾರ ಲೋಕಲ್ ಸೆಸ್ಸನ್ನು ವಸೂಲ್ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಒಂದು ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಆರ್ಡರ್ ಆದರಾಯಿತು. ಈ ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಆರ್ಡರಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗಾಗಲೆ ಎರಡು ವರ್ಷದ ಮೇಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಈ ಸರ್ಕಾರಿ ಹುಕುಮ್ಮಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಹೊತ್ತೂ ಎರಡು ಆಣೆ ಲೋಕಲ್ ಸೆಸ್ಸನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅರ್ಧಾಣೆ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸೆಸ್ಸನ್ನೂ ವಸೂಲ್ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಯಿತು. ಆದರೆ ಈ ತಹಲ್‌ವರೆಗೇನೂ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮನೋಭಾವ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ ಅನ್ನುವುದು ಇದರಿಂದಲೇ ವ್ಯಕ್ತವಾಗು

ತ್ತದೆ. ನಾನು ಎಷ್ಟೋ ವಿಧವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಆರ್ಡರ್ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆಯೋ ಆ ರೀತಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಅಹವಾಲುಗಳೆಲ್ಲ ಕೇವಲ ಒಂದು ಅರಣ್ಯ ರೋದನವಾಗಿವೆ. ಅವರು ನಮ್ಮ ಅಹವಾಲುಗಳನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಆ ರೈತರುಗಳಿಂದ ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ವಸೂಲ್ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಅವರ ಕಂದಾಯಕ್ಕೆ ಜಮಾ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಇಲ್ಲವೇ ಅದನ್ನು ರೀಫಂಡ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲ ದಿದ್ದರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೋರ್ಟನ್ನು ಹತ್ತಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ. ಇನ್ನಾದರೂ ತಾವು ರೈತರಿಗೆ ಇಂಥ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri Kadidal MANJAPPA.—I want to know from the Hon'ble Member whether the authorities have levied cesses against the provisions of any law.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—Certainly. That is what I am pointing out. ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಎರಡು ಆಣೆ ಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸೆಸ್ಸ್ ರೂಪವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಅವರು ಈಗಲೂ ರೂಪಾಯಿಗೆ 2¼ ಆಣೆಗಳ ಪ್ರಕಾರವೇ ಸೆಸ್ಸನ್ನು ವಸೂಲ್ಮಾಡು ತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಿನಿಸ್ಟರು ಎದೆ ಮುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೇಳಲಿ—ಆಗ ನಾನು ನೂರಾರು ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರು ವುದೇ ಸರಿ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗಲೂ ಸಹ ಆ ಸ್ಥಳೀಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದನ್ನೇ ಪರ್ಸಿಸ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಅವರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿರುವ ಮೊಬಲಗನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಾವು ರೀಫಂಡ್ ಮಾಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲವೇ ಅವರು ಕೊಡತಕ್ಕ ಕಂದಾ ಯಕ್ಕೆ ಅಡ್‌ಜೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳು ತ್ತೇನೆ. ಎರಡು ಆಣೆ ವಸೂಲ್ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ 2¼ ಆಣೆ ವಸೂಲ್ಮಾಡಿರುವುದು ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರೋಧ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಜಮೀನ್ ದರಖಾಸ್ತು ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ತೊಂದರೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. 1953 ನೆಯ ಡಿಸೆಂಬರ್ 19ನೆಯ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಮಿಷನರವರು ಒಂದು ತಮ್ಮದೇ ಆದಂಥ ಸರ್ಕ್ಯುಲರ್‌ನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸರ್ಕ್ಯುಲರ್‌ನಲ್ಲಿ ಜಮೀನಿನ ದರವನ್ನು ಖುಷ್ಕಿ, ತರಿ ಮತ್ತು ಬಾಗಾ ಯಿತುಗಳೆಂಬುದಾಗಿ ಮೂರು ಭಾಗಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ತಿಪಟೂರಿನಲ್ಲಿ ಖುಷ್ಕಿ ಜಮೀನಿಗೆ—ಎಕರೆಯೊಂದಕ್ಕೆ 15 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ತರಿ ಜಮೀನಿಗೆ 250 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ದ್ದಾರೆ. ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನಹಳ್ಳಿಯ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಖುಷ್ಕಿ ಜಮೀನಿಗೆ ಎಕರೆಗೆ 15 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆಯೂ ತರಿಗೆ ಎಕರೆಯೊಂದಕ್ಕೆ 50 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆಯೂ ವಿಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಖುಷ್ಕಿ ಜಮೀನಿಗೆ ಎಕರೆಯೊಂದಕ್ಕೆ 15 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ತರಿಗೆ 50 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ 250 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ದರವನ್ನು ವಿಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನ ಹಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಗುಬ್ಬಿ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ತುರುವೇಕೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಖುಷ್ಕಿ ಜಮೀನಿಗೆ ಎಕರೆಯೊಂದಕ್ಕೆ 75 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ 150 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಮತ್ತು ತರಿ ಜಮೀನಿಗೆ ಎಕರೆ ಒಂದಕ್ಕೆ 150 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ 250—350—1,000 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ನಿಗದಿಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ತುರುವೇಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಕೂಡ ಜಮೀನುಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಐದು ರೂಪಾಯಿಗೂ ಕೂಡ ಲಾಯ ಖ್ಖಾಗಿಲ್ಲದಂಥ ಜಮೀನಿಗೆ ಹರಾಜಿನಲ್ಲಿ 75 ರೂಪಾಯಿ ಸವಾಲ್ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಜಮೀನ್ ಪಡೆಯಲು ಅವಕಾಶವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅಮಲ್ದಾರರು 50 ರೂಪಾಯಿಗಳೊಳಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಜಮೀ ನನ್ನು ದರಖಾಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಂಜೂರ್ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಜಮೀನಿನ ಕನಿಷ್ಠ ಬೆಲೆಯನ್ನು 75 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಮಲ್ದಾರರಿಗೆ ಜಮೀನ್ ಕೊಡಲು ಅಧಿಕಾರವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೇನೋ 500 ರೂಪಾಯಿಗಳ ತನಕ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಜಮೀ ನನ್ನು ದರಖಾಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಆದರೆ ಅಮಲ್ದಾರರಿಗೆ 1-2 ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಕೊಡು ವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೂ ರೈತ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಹತ್ತಿರವೇ ಹೋಗಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಸರ್ಕ್ಯುಲರ್ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಬಹಳ ಆರ್ಬಿಟ್ರರಿ ಆಗಿದೆ. ಆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಎಕರೆಗೆ 500 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವಂಥ ಜಮೀನೂ ಇರಬಹುದು. 750 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೆಲೆ ಬಾಳು ವಂಥ ಜಮೀನೂ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಜಮೀನಿಗೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾದ ಧಾರಣೆಯಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಾದ್ದಲ್ಲ. ಈ ಹಿಂದೆ ಈ ವಿಚಾರ ವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಮಿನಿಸ್ಟರು 1954ನೆಯ ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರ್ಕ್ಯುಲರನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದರು. ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಆ ಆಜ್ಞೆಕೂಡ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಪುನಃ ಜನವರಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಸರ್ಕ್ಯುಲರ್ ಹೊರಟಿತು. ಈ ಸರ್ಕ್ಯುಲರನ್ನೂ ಸಹ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಮಿಷನರ್ ಜಾರಿಗೇ ಕೊಡ ಲಿಲ್ಲ. ಏಕೋ ರೈತರ ವಿಚಾರ ಅಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸ್ಸೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಬಹಳ ಹಾರ್ಡ್ ಹಾರ್ಟೆಡ್ ಎಂದು ಹೇಳದೇ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ. ಇದು ಹಾಗೆ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಾವು ಎದೆ ಮುಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ಹೇಳಿದರೆ ನಾನು ತಮಗೆ ರುಜುವಾತು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri Kadidal MANJAPPA.—It is a very serious charge.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—I want him to deny it. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಆದಮೇಲೆ ಜನರು ಪುನಃ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮನವಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಂಡರು. ಆಗ ಮತ್ತೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮತ್ತೊಂದು ಸರ್ಕ್ಯುಲರ್ ಹೊರಡಿಸಿದರು, ಈ ವರ್ಷದ ಜನವರಿ ಆರನೇ ತಾರೀಖಿನ ದಿವಸ. ಆ ಸರ್ಕ್ಯುಲರನ್ನೂ ಸಹ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಮಿಷನರ್ ಅವರು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಬಹಳ ನಿರ್ದಯರು. ಸರ್ಕಾರಿ ಆಜ್ಞೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ತಾವೊಂದು ಸರ್ಕ್ಯುಲರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ ದ್ದಾರೆ.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—May I interrupt for a minute? It is a well known tradition that officers are not attacked individually and personally. If there is anything that he has done by way of not carrying out the Government Order, you may specifically point it out. It would not be a correct procedure to attack people personally on the floor of the House.

Mr. SPEAKER.—You must hold the Government responsible. Now we are not concerned with officers. Hold the Revenue Minister responsible, not the officer because he is not in a position to defend himself.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—I have no personal grudge against anybody.

Mr. SPEAKER.—It is a well known Parliamentary practice that we can hold the Government only responsible for whatever an officer does or does not. The Government will be in a position to defend themselves, but not the officer. Therefore, the officer need not be brought here. You can hold the Revenue Minister responsible for whatever he does.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಇದರ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜಿ.ಎಂ.ಎಫ್. ಸ್ಕೀಮಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೇಟನ್ನು ಹಾಕಿ ರೈತರಿಗೆ ಜಮೀನನ್ನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಆ ಜಮೀನುಗಳು ಏನು ಬೆಲೆ ಬಾಳುತ್ತಿವೆಯೋ ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ದಿವಸ ಆ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಹುಚ್ಚಾಪಟ್ಟೆ ದರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಆ ರೈತರು ಆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು 6-7 ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಅಬಾದಿಗೆ ತರಲು ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಖರ್ಚುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆ ಜನರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಒಂದು ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಕರೆಗೆ 500-1,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸಹ ನಾನು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಮೀಷನರ್ ಅವರ ಸರ್ಕ್ಯುಲರ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ:—

"Now that the prices of lands are at the downward trend, the Deputy Commissioners of the Districts and the local revenue officers are directed to note that the upset prices as per table of upset prices must be considered to have been reduced up to 50 per cent and the valuation of the upset prices adopted accordingly."

ಹೀಗೆ ಇದು ಆ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಜ್ಞೆಗೆ ತದ್ವತ್ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ತುರುವೇಕೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಜಮೀನಿಗೆ ಎಕರೆಗೆ 75ರಿಂದ $37\frac{1}{2}$ ರೂಪಾಯಿಗಳ ದರ ಬಿದ್ದರೆ ಬಾಕಿ ಕಡೆ ಜಮೀನಿಗೆ $7\frac{1}{2}$ ರೂಪಾಯಿಗಳ ದರ ಬಿದ್ದಹಾಗಾಯಿತು. ಈ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದು ಜಮೀನನ್ನು ಜಿ. ಎಂ. ಎಫ್. ಸ್ಕೀಮಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೇ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೆನು. ಆ ರೀತಿ ಅನೇಕ ಕೇಸುಗಳಿವೆ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರ್ ಅವರ ಆರ್ಡರಿನ ಮೇಲೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:—

"Deputy Commissioner's orders granting 5 acres 3 guntas to Sri Rangiah at 10 per acre out of S. No. 66 of Karadagere kaval in Tumkur Taluk is cancelled and 4 acres to Patel Siddalinge Gowda at Rs. 20 per acre in S. No. 80 Hiriappanhalli, Tumkur Taluk is cancelled. And Deputy Commissioner's order reducing on appeal from 25 to 20 Rs. per acre in respect of 46 acres granted to 23 persons at two acres each under G. M. F. out of Kothihally Kaval Tumkur Taluk also is objected to."

So 14 grants made by Deputy Commissioner at various stages is questioned in one order by Revenue Commissioner.

5 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೆಲೆ ಬಾಳತಕ್ಕಂಥ ಜಮೀನಿಗೆ—50-60 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಈಗ ಎಕರೆಗೆ 200–300 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದಿನ ಆರ್ಡರ್ ಪ್ರಕಾರ ಅದನ್ನು ರಿವೈಜ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಹಿಂದೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಂಥ ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಆರ್ಡರ್ ಏನಾಯಿತು ? ಆ ಆಜ್ಞೆಗೆ ಗೌರವವೆಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಿತು ಎಂದು ತಮ್ಮನ್ನೇ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಮಗೆ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ನೂರಾರು ಕೊಡಬಲ್ಲೆ. ತಾವು ಈ ರೀತಿಯೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಜಮೀನ್ದಾರರಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಅಥವಾ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಖಂಡಿತ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಯಾವ ಯಾವ ಆರ್ಡರ್‌ಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆಯೋ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ಈ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಅನುಮತಿಗಾಗಿ ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ (ಚಾಮರಾಜನಗರ) —ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಮೈನರ್ ಟ್ಯಾಂಕುಗಳಿರುವುದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪುನಃ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡುವುದರ...

Mr. SPEAKER.—It does not arise out of this.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಇದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯೂ ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತದೆ.

Mr. SPEAKER.—You can raise this point in connection with the Demand concerning Public Works.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ಮೈಸೂರು ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟುದಾರರೇ ಆ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರುಗಳ ಯಾರೂ ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾಂಗಾರಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಜರೂರಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನುಮಾಡಿ ಈ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೊಳಪಡುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಸಾವಿರಾರು ಕೆರೆಗಳು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗತಕ್ಕಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಯಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಭೂಕಂದಾಯದ ಮೊಬಲಗಿನ ಶೇಕಡ 12½ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗೂ ಕೊಡರಾಗುವುದೆಂದು ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲಾಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದೇ ಆಕ್ಟಿನ ಸೆಕ್ಷನ್ 38 ಕ್ಲಾಜ್ ಎಫ್ (2) ರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ—

> Section 38 (1) and (2): "The Government shall assign to a Panchayat an amount equal to 12½ per cent of the land revenue collected in the area of the Panchayat."

ಅಂದರೆ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಸೂಲಾಗುವ ಕಂದಾಯದ ಮೊಬಲಗಿನಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 12½ ಅಷ್ಟನ್ನು ಈ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಅದನ್ನಿನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದಂಥ ಒಂದು ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಆರ್ಡರ್ ಬೇರೆ ಹೊರಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ನಂಬರ್: Order No. 4979—96/L. B—26-54-55, dated Bangalore the 16th August 1954. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ— ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಹಣವನ್ನಾಗಲಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದರೆ ಆ ಖರ್ಚಿನ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೋಟಾಕ್ಕೆ adjust ಮಾಡಿಬಿಡಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆ ಆರ್ಡರ್ ಹೀಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಆಕ್ಟಿನ 2ನೆಯ ನಿಬಂಧನೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ—

> "The amount assigned to each Panchayat under sub-section (1) may be credited to the Panchayat fund once every year."

ಎಂದಿದೆ. ಅಂದರೆ once in every year ಈ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ S. B. ಅಕೌಂಟ್‌ಗೆ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಹಾಗೆ ಯಾವ ಮೊಬಲಗನ್ನೂ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ದಿವಸ ಆ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ತುಂಬ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಯಾವುದಾದರೂ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರೆ—ಅಲ್ಲಿಯ ಅಮಲ್ದಾರರು ಆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ರೂರಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಆ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತಾಯಿತು. ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನೇರವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದಂತಾಯಿತೇ ವಿನಾ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕೆಲಸಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ.

ವ್ಯವಸಾಯ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು ನಿಲುವು ಇದೆಯೆಂದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯ ಬರುವವರ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿದೆಯೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕಡಮೆ ಆದಾಯ ಬರುವವರ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣೇಕಿಲ್ಲ? ಭೂಕಂದಾಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಒಂದೆಕರೆ, ಎರಡೆಕರೆ ಹೀಗೆ ಕಡಮೆ ಜಮೀನಿರುವ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿಗಳಿಗೆ ಕಂದಾಯ ವಸೂಲು ಮಾಡದೆ ಬಿಡುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ ಪಂಡಿತರು ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪದ್ಧತಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕೆಂದು ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ ಇರುವವರಿಗೆ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri M. LINGANNA (Nanjangud).—Sir, we have been asked by the Government to vote for Revenue Demand for Rs. 61,48,000. Sir, now the time has come when the Hon'ble Revenue Minister has to bestow his thought over the reorganization of the Revenue Department. This Department is mainly concerned with revenue collections. Though it is not the major portion of revenue that we get for the coffers of the State, yet, it is the main source of revenue. Every revenue officer from the Amildar down to the revenue inspector is engaged in revenue collections. This is the only agency from the very inception of the State which is engaged in revenue collections. Now we have many more agencies which are engaged in the collection of taxes for filling the coffers of the State. There is the Sales Tax Department which is new. We have been working the Sales Tax Department from the year 1947 or 1948. We have created a different agency for the collection of of sales tax. It is here that I wish to pose a question to the Treasury Benches as to why the collection agency which collects taxes should not be simplified and should not be harmonised. We know that the Sales Tax Department is now manned by a huge personnel, which is taking away a fair portion of the revenues of

(SRI M. LINGANNA.)

the State. The one main engagement or the one activity of the Sales Tax Department is to collect sales-tax. The Revenue Department is also working in the collection of taxes ever since the birth of the State. Now, I pose a question to the Revenue Minister whether it is not possible and feasible to evolve only one agency to collect all the taxes that come into the coffers of the State. For that I would suggest that the taluk should be made the unit even with regard to the collection of sales-tax. You may combine or amalgamate the staff of the two departments but you should entrust the Revenue Department with the work of collecting sales tax also. Thereby the agency that we have now employed in the State for the collection of taxes will be simplified and there will be only one agency. Also the State Exchequer will be benefited to the extent that we will be saving the expenditure that we are spending on the Sales Tax Department which is engaged in the collection of sales tax only. This problem should be tackled with sagacity and also with boldness, because it involves retrenchment and throwing out so many people from office. Anyway it is a point for the consideration of the Government—we have an agency for the collection of sales tax, and suppose we want another agency for the collection of some other tax: then it will not be possible at all for the State Government to pay so much for the management of the agency or Department to be engaged in collection of those taxes.

Another point I wish to mention here pertaining to the Revenue Department is with regard to the petitions received at the taluk level. The Hon'ble Revenue Minister is striving his best to see that the petitions submitted by the ryots are properly attended, registered and replied to. But I believe his efforts are not yielding the fruit that it is expected to yield. It is a well known fact that many petitions are presented by the ryots which go into the broad ocean called the taluk office. It will not be known whether the petitions were presented to the Amildar at the office or when he goes for jamabandi or somewhere else. That is a matter which hould be given particular attention, and that the petition should not merely be registered, but it should be properly replied with a definite 'Yes' or 'No' within the prescribed time. That is an important thing. When a ryot presents a petition for darkhast or for some other amenity, it will not be answered for months together. This one important aspect has to be attended to immediately by a proper agency. An intelligent clerk should be entrusted to do this work.

Further with regard to the assignment of 12½ per cent of the village panchayet's revenue, I believe that the Government have made it incumbent that it should be assigned to the village panchayet. I feel that it is an inroad into the Village Panchayet Act itself. The Hon'ble Venkatappa Committee has recommended this 12½ per cent. It has been accepted and also enacted. This amount was meant for the development of the local area and it should be transferred to the village panchayet without conditions and to the district boards also without delay.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ (ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು—ಮೂಡಿಗೆರೆ—ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ನಾಲ್ಕು ಖೋತಾ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನೂ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುತ್ತೇನೆ: ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ—

"ಜಮೀನಿನ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಂತೆ, ನಿಮ್ನ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವರಿಗೆ ಎರಡು ಎಕರೆ ತರೀ ಅಥವಾ ಬಾಗಾಯಿತು ಜಮೀನನ್ನೂ, ಐದು ಎಕರೆ ಖುಷ್ಕಿ ಜಮೀನನ್ನೂ ಮಂಜೂರ್ಮಾಡುವ ಆವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ;"

ಎರಡನೆಯದು, "ನಿಮ್ನ ತರಗತಿಯ ಜನಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಎಕರೆಗಳ ತರೀ ಜಮೀನನ್ನೂ, ಮೂರು ಎಕರೆಗಳ ಖುಷ್ಕಿ ಜಮೀನನ್ನೂ ಮತ್ತು ಮೂರು ಎಕರೆಗಳ ಕಾಫಿ ಜಮೀನನ್ನೂ ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅಮಲ್ದಾರರುಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಆವಶ್ಯಕತೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ";

ಮೂರನೆಯದು, "ನಿಮ್ನ ತರಗತಿಯ ಜನಗಳಿಗೆ ಏಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎರಡು ಎಕರೆಗಳ ಜಮೀನನ್ನು ಮಂಜೂರ್ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅಮಲ್ದಾರರುಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಆವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ;"

ನಾಲ್ಕನೆಯದು, "ನಿಮ್ನ ತರಗತಿಯ ಜನಗಳು ಫೋಡ್ ಫೀಜನ್ನು ಪಾವತಿ ಮಾಡುವುದರ ಸಂಬಂಧ

ದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಮಾಫಿ ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ''.

ಸ್ವಾಮಿ, ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೀತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೊದಗಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಥ ಒಂದು ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಿಂದೆಯೇ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ಈಗಲೂ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿರುವ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸದಿದ್ದರೆ ಕರ್ತವ್ಯ ಲೋಪವಾದೀತು. ಮುಂದೆಯೂ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೀತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ತಮಗೂ ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವ ಹಾಗೆ, ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಖುಷ್ಕಿ ಜಮೀನು ಹೇರಳವಾಗಿದ್ದರೂ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೂ ಬಾರದಿರುವ ಹಾಗಿದೆ. ಐದು ಎಕರೆಯನ್ನು ಮುಫತ್ತಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬೆಳೆಯನ್ನೂ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ, ಅದಕ್ಕೆ ಗಿರಾಕಿ ಕೂಡ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ತರಿ, ಕಾಫಿ ಮತ್ತು ಏಲಕ್ಕಿ ಜಮೀನಿದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಐದು ಎಕರೆ ಖುಷ್ಕಿ, ಎರಡೆಕರೆ ತರಿ, ಎರಡೆಕರೆ ಏಲಕ್ಕಿ ಜಮೀನನ್ನು ಮುಫತ್ತಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿರುವ ಕಾನೂನನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ರೈತರಿಗೆ ಜಮೀನು ದೊರೆಯದಂತಾಗಿದೆ. ಈಗ ಎರಡೆಕರೆ ತರಿ ಜಮೀನು ಇದ್ದವರಿಗೆ ಐದೆಕರೆ ಖುಷ್ಕಿ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎರಡೆಕರೆ ತರಿ, ಐದೆಕರೆ ಖುಷ್ಕಿ ಇದ್ದರೆ ಕಾಫಿ ಜಮೀನು ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಎರಡೆಕರೆ ತರಿ ಇದ್ದರೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಜನ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಆದಕಾರಣ ಈ ಸೂಚನೆಗನುಸಾರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಐದು ಜನರಿರತಕ್ಕ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ಎರಡೆಕರೆ ತರಿ, ಐದೆಕರೆ ಖುಷ್ಕಿ, ಎರಡೆಕರೆ ಏಲಕ್ಕಿ, ಎರಡೆಕರೆ ಬಾಗಾಯ್ತು ಮುಫತ್ತಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೊಂದು ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯ ರಿಯಾಯಿತಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಮಲೆನಾಡಿನವರಿಗಾದರೂ ಈ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನೊದಗಿಸಬೇಕು.

ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಂದ ಪೋಡ್ ಫೀಜನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಡಲು ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೇಯಿರುವವರಿಂದ ವಸೂಲು ಮಾಡಬಾರದೆಂಬ ನೀತಿ ಇದೆ, ಆದರೂ ಸರ್ಕಾರದ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸದೆ ನಿರ್ಬಂಧದಿಂದ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 40 ರೂಪಾಯಿ ಪೋಡ್ ಫೀ ಬಹಳ ದುಬಾರಿ. ಇದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಂತೂ ಕೊಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಇವರಿಂದ ಇದನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಒಂದು ಸರ್ಕ್ಯುಲರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಪೋಡು ಕೆಲಸ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲಸ ನೆರವೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಕುಮ್ಮಕ್ಕಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಹೀಗೆ ಇವರು ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಪೋಡ್ ಫೀಜನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ತಿಳಿಯದು. ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅವರೇ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರಿಂದ ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇದರಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ದರಖಾಸ್ತು ಮುಂಜೂರು ಮಾಡಿ ಮುಫತ್ತಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರೂ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿರುವ ಮರ ಮುಟ್ಟುಗಳ ಬೆಲೆ ನೂರಾರು ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಇಲಾಖೆಯವರಿಗೆ ರಿಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ವಿಳಂಬವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಾದರೋ ಮರ ಮುಟ್ಟುಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನೂರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಏರಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರದ ವರಮಾನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಈ ಬಡವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ, ಕಾಲವಿಳಂಬವಾಗುತ್ತದೆ. ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಆರು ತಿಂಗಳಾದರೂ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸ ನಡೆಯಲು ಬಹಳ ಕಾಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೀವ್ರಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿ, ಜಾಗ್ರತೆ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ಏರೇ ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಬಡವರೂ, ನಿರ್ಗತಿಕರೂ ಆದ ಈ ಜನರಿಗೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಆದಾಯದ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡದೆ, ಇವರಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಜಮೀನಾಗಬೇಕು, ವ್ಯವಸಾಯ ಹೆಚ್ಚಬೇಕು, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು, ರೈತರಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮರಮುಟ್ಟುಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನೋಡದೆ ಮುಫತ್ತಾಗಿ ಮುಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

11 A.M.

ಈಗ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ವಿಚಾರವೆಂದರೆ, ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸುವುದು; ಇದನ್ನು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ನೀತಿ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಸರ್ಕಾರದ ವರಮಾನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದರಿಂದ ವರಮಾನ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ, ಕೇವಲ ಪ್ಲಾಂಟರ್ಸ್ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಸುಮಾರು 4,000 ಜನ ಹಿಡುವಳಿದಾರರು ಇದ್ದಾರೆ. ಆ ಪೈಕಿ 50 ಎಕರೆಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಇರುವ ಹಿಡುವಳಿದಾರರು 500 ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ 25 ಲಕ್ಷ ವರಮಾನ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇವಲ 50 ಎಕರೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಇರತಕ್ಕಂಥ planters ನಿಂದ ಸುಮಾರು ಮೂರೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹಿಡುವಳಿ ಸುಮಾರು 50 ಎಕರೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಇರತಕ್ಕಂಥ ಪ್ಲಾಂಟರ್ಸ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು Plantation Enquiry Committee ಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಜನರಿಗೆ ಏನು ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳು ಇವೆ, ಯಾವ ರೀತಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು, ಮತ್ತು ಏನು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಆ ಕಮಿಟಿಯವರು ಪ್ರವಾಸ ಕೈಕೊಂಡು ಅನೇಕ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ವರದಿಯನ್ನು ಸರಕಾರದವರೂ ಕೂಡ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಕರೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 145 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಜಮೀನ್ದಾರರಿಂದ ವರಮಾನ ಸಲ್ಲುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಅವರಿಗೆ ಹಾಕಿರತಕ್ಕಂಥ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ದುಬಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೀತಿ

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.)

ಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವವರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಲ್ಲಿಂದ ವರಮಾನ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವೊತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ವರಮಾನವೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಾಫಿ ಪ್ಲಾಂಟರ್ಸ್ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ನಾವು ಆ ವರಮಾನವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಇಂಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸನ್ನು ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯ ಮೇಲೆ ವಿಧಿಸಕೂಡದಾಗಿ ಅತಿ ವಿನಯದಿಂದ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ಖೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ (ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ರವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ record of rights ಜಾರಿಗೆ ತಂದ ಉದ್ದೇಶ ಏನು ಎಂಬುದು ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನ ಜನರಿಗೆ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. Mutation fees ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ವರ್ಷ ಗಟ್ಟಲೆಯಾದರೂ ಖಾತೆಯನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅದು ಜಾಗ್ರತೆ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗ ಬಹುದು ಎಂದು mutation feesನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೋ ಅದರ ಪೂರ್ಣ ಫಲ ಈಗ ದೊರೆಯದಂತಾಗಿದೆ. ಖಾತೆ ಅದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗದೆ ಇದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಕೆಲವರು ಭೋಗ್ಯವಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಆಗ ಖಾತೆ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ಭೋಗ್ಯದಾರನ ಹೆಸರಿಗೆ ಖಾತೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಪುನಃ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಯಾವ ರೈತನ ಜಮೀನು ಭೋಗ್ಯವಾಗಿತ್ತೋ ಆತನ ಹೆಸರಿಗೆ ಈ ಖಾತೆ ತಕ್ಷಣ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗದಿದ್ದರೆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಖಾತೆ ಯಾವನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲದೆಯೋ ಅವನನ್ನು ಕಂದಾಯಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ರಿಲೀಜ್ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರೂ, ಯಾವ ಸರ್ವೆ ನಂಬರ್ ಮೇಲೆ ಬಾಕಿಯಿದೆಯೋ ಆ ಸರ್ವೆ ನಂಬರ್ ಮೇಲೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ರೂಲು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸರ್ವೆ ನಂಬರಿನ ಮೇಲೆ ಹೋಗದೆ "ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಖಾತೆ ಇದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವೇ ಕಂದಾಯ ಕೊಡಬೇಕು" ಎಂದು ಭೋಗ್ಯವಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದವನನ್ನೇ ಒತ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಭೋಗ್ಯ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಭೋಗ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಹತ್ತಿರವೂ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಎರಡು ಕಡೆಗಳಿಂದಲೂ ಕಂದಾಯ ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ಸಂಭವವುಂಟು. ಈ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಕೂಡಲೆ ಖಾತೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಲು ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಆವಶ್ಯಕ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಾಗ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡುವಾಗ ರೈತರಿಗೆ ಏನೇನು ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಅದೇ ಪದ್ಧತಿ ಈಗಲೂ ಕೂಡ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡೇ ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಮಲ್ದಾರರು, ಪಟೇಲರಿಗೆ ಮತ್ತು ಶ್ಯಾನುಭೋಗರಿಗೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ಹಿಂಸೆಗೆ ರೈತರು ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಕಂದಾಯ ಕೊಡದೇ ಇದ್ದರೆ ದನಕರುಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹರಾಜು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಪಟೇಲರು, ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಇಂತಹವರಿಂದ ಕಂದಾಯ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಬಹಳ delay ಆಗಿದೆ ಎಂದು ನೋಟೀಸನ್ನು ಹಂಚುವುದಿಲ್ಲ. ಕಂದಾಯ ವಸೂಲು ಆಗುವಾಗ ಷೇಕ್‌ದಾರರು ಮತ್ತು ಪಟೇಲರು ಬಂದು ಈ ರೀತಿ ಹರಾಜು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ಅವಮಾನವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಜಮೀನಿನಮೇಲೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ದನಕರುಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವತನಕ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕೋ ಆ ರೀತಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಪಟೇಲರು ಮತ್ತು ಶ್ಯಾನುಭೋಗರುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಚೆಗೆ ಕಾನೂನನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಅಮಲ್ದಾರರಿಗೆ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರನ್ನು suspend ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. Enquiry ಮಾಡಿ ಆಮೇಲೆ suspend ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿತ್ತು. ಕಾನೂನು ಬದಲಾವಣೆಯಾದಮೇಲೆ suspend ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಕಂದಾಯ ವಸೂಲು ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬರೀ ಒಂದು ಕಾರಣದ ಮೇಲೆ ಪಟೇಲರನ್ನು ಮತ್ತು ಶ್ಯಾನುಭೋಗರನ್ನು suspend ಮಾಡುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಏನು ಕೆಡಕು ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಯಾರೋ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಪಟೇಲ್ ಕೆಲಸ ಕೊಡುವುದು, ಅವನಿಗೆ ಕಂದಾಯ ವಸೂಲು ಮಾಡು ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಡುವುದು, ಆಮೇಲೆ ಮೊದಲು ಇದ್ದ ಪಟೇಲ ಹೋಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ಟೇ ಆರ್ಡರ್ ತರುವುದು ಕೊನೆಗೆ ಅವನಿಗೂ ಇವನಿಗೂ ಜಗಳವಾಗಿ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಇದರಿಂದ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಬಹಳವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿವೆ. ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಆಗುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನವರು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿನ ಗೌರವವನ್ನು ಪಟೇಲ ಮತ್ತು ಶ್ಯಾನುಭೋಗರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೌರವ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಮನೋಭಾವನೆ ಬರಬೇಕು. ಕಂದಾಯವನ್ನು ನ್ಯಾಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಬರುವ ಕಂದಾಯ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಬರಲೇಬೇಕು. ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೆ ಯಾವ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಗೌರವಸ್ಥರಿಗೆ ಮತ್ತು ನಿಜವಾಗಿ ಯೋಗ್ಯರಾದಂಥವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಈ ರೀತಿ ಅವಮಾನಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಗುರಿಮಾಡಬಾರದು. ಪಟೇಲರು ಮತ್ತು ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ದುಡ್ಡಿಗೋಸ್ಕರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 50 ರೂಪಾಯಿ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಮತ್ತು ಮರ್ಯಾದೆಗೋಸ್ಕರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವವರನ್ನು ಆ ರೀತಿ suspend ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಅವಮಾನ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ತೋಚುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರೈತರಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಾರದಂತೆ ಮತ್ತು ಪಟೇಲ, ಶ್ಯಾನುಭೋಗರುಗಳಿಗೂ ಈ ವಿಧವಾದ ಮನಸ್ತಾಪವುಂಟಾಗದಂತೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಜಗಳಗಳನ್ನು ಕಡಮೆ

ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡದೇ ಹೋದಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಾವು ಏನೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸಿದ ಪ್ಪ (ಮಾಗಡಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ Land Revenue Demandನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದನೆಯದಾಗಿ acquisition ಕ್ರಮ. ಈ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ 20 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ acquisition ಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಅದು ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತಾ ಇರುವ ವಿಷಯ ತಮಗೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥ acquisition ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ತಕ್ಷಣ acquisition ಕ್ರಮ ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ 6 ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಆದರೂ ಮುಗಿದು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ acquisition ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೋ ಆ ಉದ್ದೇಶ ನೆರವೇರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದು 8 ವರ್ಷವಾದರೂ ಸಂಸ್ಥಾನಾಮಳೆ ಅಮಲ್ದಾರರು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿತು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವು ಚುನಾವಣೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಜನಗಳ ಮುಂದೆ ಅವರಿಗೆ ಏನೇನು ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವೋ ಆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳ ಫಲ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಲೆವಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ತಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 8-10 ಅರ್ಜಿಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೂ ಇರುತ್ತವೆ. ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಅಮಲ್ದಾರರು ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ 20 ದಿನಗಳಕಾಲ ತಾಲ್ಲೂಕಿನೊಳಗೆ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಕಾನೂನು ಇದೆ. ಈ ಅಧಿಕಾರಿ ಮತ್ತೆ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ಯಾವ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಅವರು ದಯಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೆ ದಯಮಾಡಿಸುವ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಕೂತು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಡಂಗುರಹಾಕಿ ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ತರಹ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಫೈಸಲ್ ಮಾಡುವುದರಿಂಧ ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಮೇಲೆ ಅವರ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಲಂಚರುಷುವತ್ತಿನ ಹಾವಳಿ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಬಡರೈತ ಒಂದು ವಿಷಯವಾಗಿ ಅರ್ಜಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ, ಅದರ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕಾದರೆ 2-3 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅರ್ಜಿ ಫೈಸಲಾತಿ ಆಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತನ್ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಅವನು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದನೋ ಅದು ಸಫಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿವರ್ಗದವರಿಗೂ ಕೂಡ ಗೊತ್ತಿರತಕ್ಕಂಥ ವಿಷಯ. ಇದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದವರು ಈ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಲೆವಲ ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲಗಳು ದೊರೆಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಕಾನೂನುಗಳೂ ಕೂಡ ಅಮಲ್ದಾರರ ಮೂಲಕ, Sub-Division Officer ಮೂಲಕ, ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಏನೇನು ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ದ್ದಾರೋ ಅವು ಅವರ ಕೈಗೆ ದೊರಕುವ ಹಾಗೆ ತಕ್ಷಣ ವಿಲೇವಾರಿ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ತಕಾವಿ ಸಾಲ, ಮನೆ, ವಗೈರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಸಾಲ, ಹರಿಜನರಿಗೆ ಎತ್ತು ಮತ್ತು ಗುಳಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಮುಫತ್ತು ಸಾಲ, ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಸರಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೊರಟಿರುವುದು ಗೊತ್ತಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಸಾಲಗಳೂ ಕೂಡ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಮಲ್ದಾರರು ಪ್ರತಿ ಹಳ್ಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸಂಸ್ಥಾನಾಮಳೆ ಈಗ 3 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲವೆತ್ತಬೇಕೆಂದು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದಂತೆ, ಶ್ಯಾನುಭೋಗ—ಪಟೇಲರುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಪೋಡಿ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. 20-30 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಎಷ್ಟೋಕಡೆ ಹಕ್ಕುದಾರರ ಪಟ್ಟಿ ವಗೈರೆ ಒಂದೂ ಆಗದಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಿವೆ. ಇದುಕೂಡ ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ವಿಚಾರ.

*Sri Kadidal MANJAPPA.—Sir, some Hon'ble Members have drawn the attention of the Government to some of the short-comings in the administration of this Department; some Hon'ble Members have given valuable suggestions; I do not propose to answer every criticism levelled against this Department. There is not enough time also for me to answer all the criticisms. Sri Srinivasa Iyengar has made a suggestion that the Surveyors should be placed under the charge of the Sub-Registrars and that the Sub-Registrars should be made responsible to effect changes in the several entries pertaining to the Record of Rights Branch. Sir, there is some difficulty. Sri Srinivasa Iyengar said, the practice in vogue in Madras may be conveniently adopted. In Madras, there is no R.R. Scheme as such. There, the Sub-Registrar makes the necessary changes in the Register if there is no dispute. Sir, the Sub-Registrar has no survey training at present and he has not got the advantage of maintaining certain records which are being maintained by the Revenue Department. If there is a dispute, he will have to conduct enquiries. For these enquiries, the relevant records are necessary. In such

(SRI KADIDAL MANJAPPA.)

cases he will have to necessarily depend upon the assistance of the Revenue officers. Further, he will have to take assistance of village officers. I do not think, it is possible or practicable to entrust him with the duties or responsibilities of maintaining the R. R. Registers.

The Hon'ble Member has also suggested that all the minor tanks may be transferred to the control of the Public Works Department. Sir, this suggestion necessarily involves additional expenditure. For maintaining these tanks, we have to appoint additional staff. This will necessarily result in additional levy of some charges. If the raiyats are prepared to pay acreage cesses, the Government will sympathetically consider the suggestion made by the Hon'ble Member.

Some Hon'ble Members have found fault with the practice of distributing the amount allotted for assignment to local bodies. On that point the Hon'ble the Minister for Local Self-Government will give a reply.

Sri B. Hutchegowda has drawn the attention of the Government to the levy of certain cesses against the provision of law. I assure the Hon'ble Member that this matter will be enquired into and a decision taken very early.

Several Hon'ble Members have criticised the administration for not taking proper steps to minimise the delay in the disposal of papers, particularly, the darkhast petitions and appeal petitions. Sir, I may bring to the notice of the Hon'ble Members the present state of affairs in regard to several branches of the Department. Up to 1st January 1955, including the old balance, there were 17,833 darkhast petitions ; out of which 8,050 have been disposed of, leaving a balance of 6,983. The petitions received during the current year up to 1st January 1955 : 8,599 making a total of—(An Hon'ble Member : Yearwar pending ?) I will give you that figure separately at a later date. I can give you the figures relating to 1951-52. Pending in the beginning of the year 1952-53 : 9,839, received during the year 21,441, total 31,280. The number of petitions disposed of during that year is 21,172, pending at the end of the year 10,108. 1953-54 : numbers received 28,402, disposed of 29,861.

Sri M. CHIKKALINGIAH (Malavalli-Scheduled Castes).—When they submit quarterly return, they mention about yearly pendency.

Sri Kadidal MANJAPPA.—Just, at present, I am taking the relevant figures. Some Hon'ble Members have drawn the attention of the Government to the heavy pendency in regard to phode and mutation cases. In the year 1950-51, the number of phode cases disposed of was 8,568 ; in the year 1951-52 the number was 8,214. In the year 1953-54, 10,613 ; 1954-55, —15,245. The speed of disposal is gradually increasing.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—How many cases are at hand ?)

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Now none.

Sri Kadidal MANJAPPA.—I will give you the figure of mutation cases.—

Disposal in the year	1950-51		19,314
In the year	1951-52	...	21,409
Do	1952-53	...	24,658
Do	1953-54	...	35,271

Sri M. CHIKKALINGIAH.—What about T. T. cases ?

Sri Kadidal MANJAPPA.—Statement of receipts, disposal and balance of mutation and phode cases for the year 1951-52 is as follows :—

Mutation cases pending

balance	...	1,27,108
Receipts	...	1,95,361
Total	...	3,22,469
Disposal	...	1,90,501
Balance	...	1,31,968

Statement showing the receipts and disposals of mutation cases for the year 1952-53.

Opening balance	Receipts	Total	Disposals
1,31,968	2,10,706	3,42,674	27,261

leaving a balance of 1,35,458

1953-54.

Balance 1,50,095 ; disposal 2,35,938. In the year 1954-55 up - to December.

Old balance	...	1,59,290
Receipts	...	90,666
Total	...	2,45,956
Disposal	...	1,37,629

leaving a balance of 1,08,327.

Sri T. C. BASAPPA (Tarikere).—We are more particular about yearwise balance.

Sri Kadidal MANJAPPA.—I will try to give you yearwise balance at a later date.

In connection with darkhast records, I must once again repeat what I said yesterday, that darkhast petitions are being repeatedly submitted for a land which cannot be disposed of. For instance, darkhast petitions are submitted for the grant of lands which are reserved like tank-beds, date groves and forest areas. These lands are not under the control of the Revenue Department and therefore, the disposal of darkhast petitions will necessarily involve some delay, because the Revenue authorities have to consult the other departments in regard to the feasibility or the desirability of disposing of these lands.

11-30 A.M.

As regards the point raised by Sri Hutche Gowda that the table of rates fixed by the Revenue Commissioner is arbitrary and it has worked as a great hardship in the case of agriculturists, I may state that these rates fixed by the Revenue Commissioner are not the final rates to be strictly and rigidly adhered to by the local officers. Time and again it has been brought to the notice of the officers that they need not adhere to the rates prescribed by the Revenue Commissioner in his Circular and that it is open to them to fix the upset price, taking into consideration the value of the land and other surrounding circumstances.

Sri M. LINGANNA (Nanjangud).—Why not the particular Circular be withdrawn?

Sri B. HUTCHE GOWDA.—Was it communicated to the local officers?

Sri Kadidal MANJAPPA.—It was.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—Not in the form given by the Government.

Sri R. CHENNIGARAMIAH (Madhugri-Koratagere—Scheduled Castes).—The Revenue Commissioner has prescribed certain rates and the local officers are not adopting them. Why not the Revenue Commissioner call for the opinion of the local officers and revise the rates?

Sri Kadidal MANJAPPA.—It has been made clear to the officers that the rates prescribed by the Revenue Commissioner should be taken as a guide for fixing the upset price and not as a final word in the matter.

Sri J. MOHAMED IMAM.—But that will be a permanent guide.

Sri Kadidal MANJAPPA.—I will consider the question of revising the rates or taking some other action in the matter. My friend Sri Hutche Gowda made some caustic remarks against the Revenue Commissioner who is not in a position to defend himself on the floor of the House. After all, he is discharging. . . .

Sri. B. HUTCHE GOWDA.—I never meant the Revenue Commissioner. I meant the office of the Revenue Commissioner.

Sri Kadidal MANJAPPA.—After all, he is there; the office is there to function in the best interests of the State and to safeguard the interests of the State. It has been said that upset prices are being fixed arbitrarily in the case of lands granted under the Grow More Food Scheme. I have made it clear yesterday that it is not the intention of Government to revise the rates in all cases of Grow More Food Grants. It is only in some cases the upset prices are being revised, particularly when it comes to the notice of the authorities that the local officers have fixed a low upset price in order to accommodate the grantee; that is, if there is collusion between the grantee and the local officer with a view to defraud the Government, the upset prices are revised. In certain cases where the grantees have not complied with the terms of the grant, the lands are granted afresh to the grantee, levying a higher upset price. In these two classes of grants, upset prices are being enhanced and not in other cases.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಆರ್ಡರಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಮಿಷನರು ಇನ್ನೊಂದು ಸರ್ಕ್ಯುಲರ್ ಅನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಾದದ್ದೇ?

Sri Kadidal MANJAPPA.—It is a question of interpretation. The Revenue Commissioner consulted me in connection with this matter and I have told him that it is better to reduce the upset price in view of the fact that the prices of agricultural commodities are going down. So the circular is not contrary to the Circular of the Government.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಈ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಖುಷ್ಕಿ ಜಮೀನಿಗೆ ಎಕರೆಯೊಂದಕ್ಕೆ 75 ರೂಪಾಯಿ ಗಳಂತೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿರುವಾಗ ಪಕ್ಕದ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಜಮೀನು ಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ 15 ರೂಪಾಯಿಗಳಾಯಿತು ?

Sri Kadidal MANJAPPA.—I understand the contention of the Hon'ble Member. What he states is correct, that the prices in Turuvekere Taluk will be higher than the prices to be fixed in other taluks. The suggestion will be examined very shortly.

Sri Madappa suggested that small holders owning two to five acres should be exempted from the payment of land revenue. The land revenue that the ryot is paying to-day is very small. I don't think it is a great burden on the ryot to pay the land revenue that is assessed at present.

Sri M. Linganna suggested that the collection of taxes should be entrusted to the Revenue Department. He went to the extent of suggesting that the Sales-Tax Department may be wound up. The Sales-Tax Department is engaged not merely in the collection of sales-tax but also engaged in other functions. The Sales-Tax Officers and the Assistant Sales-Tax Officers make the assessment orders and they deal with other matters pertaining to the administration of the Sales-Tax Department. As it is, the revenue officers are overburdened with multifarious duties. I was submitting just now that the Revenue Department has almost become a welfare department entrusted with the function of implementing the several developmental schemes the Government have undertaken. It is not advisable to burden the Revenue Department with the additional function. I would have no objection if it had been only the question of collecting sales-tax. Even to-day the revenue authorities are collecting arrears of sales-tax, but collection is quite different from assessment and other matters.

Sri Puttaswamy suggested that the depressed class applicants should be exempted from the payment of phodi fees. As it is, if the grantees are very poor, they are not required to pay any phodi fees. Further, if the grantees undertake to assist the department in fixing *haddbust* and other works, they do not pay the phodi fees.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್.—ಇವರು ಬಹಳ ಬಡವರಾಗಿರತಕ್ಕವರು—ಇವರು ಬಡವರಲ್ಲ ಅನ್ನತಕ್ಕಂಥ ವಿಷಯವನ್ನೂ—ಇವರು ಕಡುಬಡವರಾದ್ದರಿಂದ ಇವರು ಫೀಜನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸ ತಕ್ಕವರು ಯಾರು?

Sri Kadidal MANJAPPA.—That is left to the discretion of the local officers. We cannot decide here.

Sri K. PRABHAKAR.—But the present practice is to make them pay first and then think of repayment, if necessary. It becomes a great burden on the parties and they are losing the lands that are granted to them on that account.

Sri Kadidal MANJAPPA.—Instead of paying the fees, they could as well execute a *mutchalika* undertaking to render the necessary assistance.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಈ ಫೋಡಿ ಫೀಜು ಅನ್ನ ತಕ್ಕದ್ದು—ಮಾಂಗಲ್ಯ ಧಾರಣೆಯಿದ್ದ ಹಾಗೆ. ಈ ಫೋಡಿ ಫೀಜನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡ ಬಾರದಲ್ಲವೇ ?

Sri Kadidal MANJAPPA.—As regards malki value, a suggestion has been made by Sri Puttaswamy that poor people should be exempted from the payment of the malki on the land. Recently, Government have taken a decision that if the grantee is not willing to pay for the malki and take it, it is open to the revenue or forest authorities to sell the malki in open auction and dispose it of in the best manner possible.

Sri V. Venkatappa has drawn my attention to certain irregularities in regard to the collection of land revenue. It is the practice and a long-standing practice in the Revenue Department that coercive steps should be taken first against the immovable property and if their attempt proves futile, then

they will proceed against the movable property.

Sri V. VENKATAPPA.—But that is not the case, that is not what I said.

Sri Kadidal MANJAPPA.—There may be a few cases here and there. I will enquire into the matter. If the Hon'ble Member writes to me, I will certainly enquire into the matter.

He has also drawn my attention to the fact that certain village officers are being subjected to harassment at the hands of the local officers. So far as my knowledge goes, I have not come across so far with instances of village officers being suspended on the charge of not collecting the land revenue. I am not aware of any such case so far. In case of misappropriation and in case of certain serious irregularities, it is open to the revenue authorities to suspend the village officers, but in cases just narrated......(Interruption by Sri V. Venkatappa). I do not think so. I can believe you. If such cases are brought to my notice, I will certainly take action. It is open to approach the Government by means of revision petitions in certain cases.

Sri Solur Siddappa said that there is a lot of delay in the disposal of acquisition records. The acquisition records are disposed of very quickly now-a-days. On account of disputes in certain areas, for which the Government is not responsible, there is delay, but the Government is anxious to dispose of these acquisition records as early as possible. At a later time I can give the number of pending cases and the cases disposed of.

As regards the appeals pending before Government and then disposed of, I think I have given the necessary figures. From 1952-53, 1,510 appeals and revision petitions, both muzrai and revenue, were instituted. I have disposed of 1,308 appeals and petitions.

There are several things to be said, but as there is no time I will content myself by saying that the Government is anxious to improve the efficiency in the Revenue Department and in the next few years it will be the concern of the Government to improve the efficiency and to minimise the delay in the disposal of papers. I know that there is a lot of force in the contention of Hon'ble Members that in certain places the local officers are not bestowing sufficient attention to this aspect and every effort will be made to minimise the delay. As I have already submitted, I am conducting surprise inspections. My friend Sri M. Linganna knows that in his own taluk I conducted a surprise inspection in the taluk office, and I was able to unearth a lot of irregularities. Even the Revenue Commissioner and the Deputy Commissioners are conducting surprise inspections.

Sri T. CHANNIAH (Minister for Public and Local Self-Government).—Mr. Speaker, Sir, three Hon'ble Members have raised a discussion on the question of assignment of the land revenue, to village panchayets. They said that instead of the percentage of the land revenue prescribed under the Village Panchayet and District Boards Act being credited to the Panchayet funds, a token grant of Rupees five was paid.

As regards the distribution of 12½ per cent land revenue assignment, I wish to point out that under section 38(1) of the Village Panchayets and District Boards Act, Government have the disrection to prescribe the manner of discretion at the amount. This has been delegated to the Commissioner for Local Self-Government. Equal distribution to all the village panchayets is not possible for the simple reason that we have 12,500 Village Panchayets in the State and if equal distribution is made to each village panchayet, only very little sums will have to be allotted to each and consequently no major work could be undertaken in any village. So we cannot distribute in equal proportion. . . .

Sri V. VENKATAPPA.—What do you mean by equal proportion ?

Sri T. CHANNIAH.—Equal distribution.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—The credit is according to the revenue collected in that village. There is no question of equality in distribution.

Sri T. CHANNIAH.—It may be so. Even then, it will not be possible to take up major works in any village.

(SRI T. CHANNIAH.)

If any village Panchayet has a scheme for water supply or road work and if they have contributed their share of expenditure of such works, these will be taken up on priority basis and executed. If we adhere to the principle of equal distribution, no major work can be undertaken in any village.

Sri U. M. MADAPPA.—Then, what is the use of the law in existence?

Sri T. CHANNIAH.—Our point is, if supposing, as per the Act, distribution is made to all the villages in the State, equally, no village panchayet will have sufficient amount at its credit.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—It may be supplemented by Government grants.

Sri T. CHANNIAH.—Government cannot make any further grant after they have assigned 25 per cent to District Boards and Village Panchayats.

Sri Kadidal MANJAPPA.—According to the provisions of Section 38, sub-section (1), discretion has been given to the Government to prescribe the way in which the fund has to be credited.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—That discretion does not apply to the percentage but to the mode of payment.

Sri T. CHANNIAH.—Government are vested with full powers of distributing these amounts. They have powers to vary the distribution. If any village panchayet is to be given a major portion of the land revenue in one year it will not be getting any amount for the next few years. The works of the village panchayets will thus be retarded to the detriment of the village.

Mr. SPEAKER.—I will put the demand to vote. The question is :

"That a sum not exceeding Rs. 61,48,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1956, in respect of 'Land Revenue'."

The motion was adopted.

Demand No. 11—General Administration (Except B and C.)

25. GENERAL ADMINISTRATION (EXCEPT THE SUB-MAJOR HEADS B AND C.)

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

"That a sum not exceeding Rs. 77,77,350 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1956, in respect of 'General Administration (Except sub-major heads B and C).

Sri T. C. BASAPPA.—What is the time allotted, Sir?

Mr. SPEAKER.—Till 12-30.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ (ಸಾಗರ-ಹೊಸನಗರ).—ನಾನು ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ರಾಜಪ್ರಮುಖರ ಭಾಷಣದ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು ಜೋತಾ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನ ಮೇಲೆಯೇ ಮಾತನಾಡಬಹುದೆಂದು ಏನು ಹೇಳಿದರೊ ಅದು ಈಗ ಸೂಕ್ತವಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ.

Mr. SPEAKER.—Therefore you cannot utilise all the time.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಮುಖ್ಯವಾದ ಡಿಮ್ಯಾಂಡುಗಳು ಚರ್ಚೆಯಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿರುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

Sri Kadidal MANJAPPA.—The Chief Minister will be back in a few minutes.

Sri M. PALANIYAPPAN (Ulsoor).—Two members are standing, Sir.

Sri M. RAJASEKHARA MURTHY (Yelandur).—I have not spoken on the Budget, Sir. So, I must get a chance.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯ (ನಂಜನಗೂಡು—ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಈ Procedure ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕೊರತೆಗಳಿವೆ! ಅವನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು.

Mr. SPEAKER.—Please, Sri. Madiah, for this day we have adopted this procedure. We cannot change it in the middle. We shall consider it tomorrow. Whichever procedure is the best we will adopt from tomorrow.

Sri M. MADHIAH.—Even in the said procedure, priority will have to be given to a member who has sent up his cut motion first and who has not spoken on the Budget. It affects the privileges of the Hon'ble Members of the House. I request the Chair to give priority to the members who have not spoken on the Budget. I am

helping the Chair, Sir. In my humble opinion, a member who has sent up his cut motion and which stands first should have the right to speak first. Moreover, Sri Rajasekhara Murthy has not spoken on the Budget. I request that the privileges of the members may kindly be safeguarded.

Mr. SPEAKER.—He will have the next chance, as I have already called upon Sri Gopala Gowda to speak.

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಈ ಮನವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ನಾನು ನಾಲ್ಕು ಖೋತಾ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆಡಳಿತದ ದಕ್ಷತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:

> "Only if the administrative machinery is efficient, can the intentions of the Government to improve the lot of the Common man be implemented successfully"

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆಮೇಲೆ,

"We should do something to improve the lot of the non-gazetted officers" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯ ಕಳೆದ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಬರಿಯ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಕಂಡಿರುವಹಾಗೆ, ಇದು ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಯೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ನಾವು ತಾಲ್ಲೂಕು ಆಫೀಸು, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಆಫೀಸುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಮೊದಲು ಯಾವ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುವೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಈಗಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ವಿಳಂಬದ ನೀತಿಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಾಗಲಿ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಅವರ ಮನೋಭಾವ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ದಕ್ಷತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಕೊಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಈಚೆಗೆ ಕಂಡುಬಂದಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಬದಲಾವಣೆ ಯೇನೆಂದರೆ, ಕಂಟ್ರೋಲುಗಳು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅಮಲ್ದಾರರು, ಷೇಕ್‌ದಾರರು, ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಬತ್ತದ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಶುರು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ, ಇದೊಂದು ಕೆಲಸ ಬೆಳೆಯಿತು. ಆಹೊತ್ತಿನಿಂದ ಇವರು ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಣಾತರಾಗುತ್ತ ಬಂದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಇವರಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಂಟ್ರೋಲಿನ ಸಂಬಂಧವಾದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಇವರು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಮಾನ್ಯ ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಿನ್ನೆಯದಿವಸ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಜೋರಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. . . .

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಲ್ಲ ನಾನು ಹೇಳಿದುದು. . . .

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳೂ ತಿಳಿಯುತ್ತವೆ, ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ತಿಳಿದಿರಬಹುದು. ನಮಗೆ ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಕಾರ್ಯತಃ ಏನುಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ನೋಡಿದರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ದಕ್ಷತೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ ಹೊರತು, ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ ಹೊರತು ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ ಆ ಮಾತು ಸಾರ್ಥಕವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ಜನ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಜನರಿದ್ದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಿಳಂಬವಾಗುತ್ತದೆ; ಅವನು ಮಾಡಲೆಂದು ಇವನು, ಇವನು ಮಾಡಲೆಂದು ಅವನು ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲಸ ಬೇಗ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆಯೇ ಮೂರು ಜನರಿರಬೇಕಾದ ಕಡೆ ಎರಡು ಜನರಿದ್ದರೂ ದಕ್ಷತೆ ಕುಗ್ಗುತ್ತದೆ. ಹೊಸದಾಗಿ local candidate ಎಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಕೆಲವು ದಿವಸವಾದ ಮೇಲೆ ಅವನನ್ನು ಕೈಬಿಡುವುದು. ಇಂಥವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 'ಇಂದ,' 'ಗೆ' ಮಾಡುವುದು, ಲಕ್ಕೋಟೆಯನ್ನು ಒಡೆಯುವುದು ಇಂಥ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು.

12 NOON

ಈ ರೀತಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಆಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದು. ಅಂತಹ ಎಷ್ಟೋ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಫೀಸು ಮತ್ತು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟು ಆಫೀಸುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ನಿಧಾನವಾಗಿದೆ, ಅದು Proverbial ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. Post officeಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಅರ್ಜಿಗೆ ಉತ್ತರ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ವರ್ಷವಾಗುತ್ತದೆ; ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟವನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಡೆಗೂ ಚಿನ್ನಿಕೋಲು ಆಡುವವರು ಚಿನ್ನಿಯನ್ನು ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದಂತೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಪ್ರತಿಯೊಂದುಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಕೂತುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅದಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಸಂಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರ ತಲೆಗೆ ಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೆ ಯಾವ ರೀತಿ efficiency ಬರುತ್ತದೆ? ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಛೇರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟು ಆಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಲವೂ ಹೋಗಿ ಬಂದು ನೋಡಿದರೂ ಮತ್ತೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಸಂದರ್ಭಉಂಟು. ಈ ರೀತಿ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿಕೊಡುವ ಬದಲು ಈಗ ಏನುಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ಸೀದಾ ಸಾಗರದಿಂದ ರೈಲು ಹತ್ತಿಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿ Assembly ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ, ಗೋಪಾಲ ಗೌಡರ ಹತ್ತಿರವೋ ಅಥವಾ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹತ್ತಿರವೋ ಬರುವ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದೆ. ದೇವರು ವರ ಕೊಟ್ಟರೂ ಪೂಜಾರಿ ವರಕೊಡ ಎಂದು ಬಂದೋಬಸ್ತಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ರೈತರ ಏಳಿಗೆಗೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಈ ಸರ್ವಿಸ್ಸಸ್ ಇರುವುದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆಡಳಿತ ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಯಲಿ, ಸಯಾಗಿ ನಡೆಯಲ ಎಂದು. Dog wagging the tail ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟು tail wagging the dog ಆಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿದೆ. ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಆಫೀ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.)

ನಾಗೋಸ್ಕರ ಜನರು ಇದ್ದಾರೆ; ರಾಜರು ನಕ್ಕರೆ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಇರಲಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗಲಿ ನಾವು ನಗ ಬೇಕಾದ ಕಾಲವಿತ್ತು. ಈಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬುಡ ಮೇಲು ಆಗಿದೆ, ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಕಂದಾಯದ ಹಣದಿಂದ ನಾವು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೇವೆ, ನಮ್ಮ ಜೀವನ ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರರು ಆಗಿರುತ್ತೇವೆ, ಎಂಬ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅವರು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಮನಗಾಣಬೇಕೋ ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮನಗಾಣದೆ ಹೋದರೆ ಏನೋ favour ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ಅದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕೆಲಸಮಾಡುವುದು ಬಿಡುವುದು ಬೇರೆ. ಒಂದು ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕೆಂದು ರೈತರು ಬಂದಾಗ ಅವರನ್ನು ಕಡೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡುವ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ? ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಬರಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಮಂತ್ರಿಗಳು 'Call for the records' ಎಂದು Marginal Notes ಬರೆದರೆ ಆಗಲೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂದು ಇದನ್ನು ಫೈಸಲು ಮಾಡಬಾರದೆಂದು query ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟು ಮುಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮನೋಭಾವ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇರುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಧಾನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು 90 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಜಪಾನ್ ಮೆಥಡ್‌ನಿಂದ ಬೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಾವಾಗಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲಿ ಹೋಗಿ 90 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಬೆಳೆದಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ? ಅಂಕಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ; ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. 90 ಸಾವಿರ ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಜಪಾನ್ ಮೆಥಡ್‌ನಿಂದ ಬೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ತಯಾರಾಗಿಲ್ಲ. That is not correct. ಈ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಅನುಭವ ಇರುತ್ತದೋ ನನಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಅನುಭವ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ದಕ್ಷತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ದಕ್ಷತೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. I said that there is a lot of force in what the Hon'ble Member contends.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ನಡೆಸಲು ಈ ಯಂತ್ರವನ್ನು overhaul ಮಾಡಬೇಕು. ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಮನಗಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಿನ್ನೆ ಕಂದಾಯದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರವಾಸಮಾಡುವುದು ಅಷ್ಟು ಹಿತಕರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು; ಮತ್ತು ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲ Constituencies ಗೂ ಬರಬೇಕೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಿಜ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರತಕ್ಕಂಥವರು ಎಲ್ಲರ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಕೇಳಬೇಕು. ಅಹವಾಲುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಬೇಕು. ಅವಕ್ಕೆ ಸಮಂಜಸವಾದ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ತಮ್ಮ ಮುಖಂಡತ್ವ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಆಗಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾದದ್ದು ನ್ಯಾಯ. ಒಂದು ಚುನಾವಣೆ ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಸೊರಬ, ಷಿಕಾರಿಪುರಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಂದು ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬನ್ನಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಶಿವಮೊಗ್ಗಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ, ಗೋಮಾಳ ಅದು ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಕೊಡಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಆಶ್ವಾಸನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—That is an unfair charge and I have already requested the members of the opposition not to descend beyond certain level.

Sri Kadidal MANJAPPA.—Let him point out a single instance. When I went there, I have definitely told them; that I have not gone there as a Minister. But I have gone there as a Congress-man in my individual capacity. If they want anything, they can come to me after election in Bangalore.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಮಂತ್ರಿಗಳ ಪದವಿಗೆ ರಾಜೀನಾಮೆಕೊಟ್ಟು ಯಾವಾಗ ಹೋದರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

Sri Kadidal MANJAPPA.—Hon'ble Member must understand the principles of democracy. A Minister anywhere in the world can go there for electioneering campaign. What is wrong with it?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ತಮ್ಮ ಭಾಷಣ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ಅಲ್ಲಿಗೆ individual capacity ಯಲ್ಲಿ ಹೋದಾಗಲೂ ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ತಾನೇ ಜನಗಳಮೇಲೆ ಹಾಗೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವುದು?

Sri Kadidal MANJAPPA.—I would request him to point out a single instance where I have held out promises.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—Instances ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

Sri H. M. CHANNABASAPPA (Periyapatna).—I would like to submit that there is a provision to question elections on the basis of undue influence used by Government. So why should the Hon'ble Member be aggrieved about it?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಒಂದು ಅಂಶ ಹೇಳಿದೆ. Promises ಮಾಡುವುದು; ಅವುಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸದೆ ಹೋಗುವುದು; ಬೇರೆ ವಿಷಯ Promise ಮಾಡುವುದು ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

Mr. SPEAKER.—It is wrong for the Hon'ble Member to make a statement

that it is illegal and then say that he has no objection to a promise being made. It is not correct.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಚುನಾವಣಾ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ನಾನಾಗಲಿ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರೇ ಆಗಲಿ promises ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಬಂದರೆ ಏನೇನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು promise ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಅವರ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಆಶ್ವಾಸನಗಳಿದ್ದುವು.

Mr. SPEAKER.—They can only declare the policy of the Government and commend it to the public, to note either this or that. But they cannot make individual promises. They can say such land reforms are going to be introduced and that is to help the raiyats.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—Policy ಹೇಳಿ ಮುಂದುವರಿದು ಆರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದೆ.

Sri P. R. RAMAIYA (Basavangudi).—On a point of order. Election promises made there are in order. Anybody who goes for a campaign makes promises and they are in order. But when a Minister goes and makes promises, they are made his in official capacity. Therefore distination should be drawn between the two.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್.—On a point of order. ಈಗ Ministers ರಜದಮೇಲೆ ಹೋದಾಗ private capacity ಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು? Ministers 'ನಾನು ರಜದ ಮೇಲೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅರ್ಜಿ ಕೊಡಬೇಡಿ' ಎಂದು ಬರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. I take objection to the very method of approach.

Mr. SPEAKER.—The Minister will sutably reply.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಪ್ರವಾಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನು ಯಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವರ್ತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ದಿವಾನರು ವರ್ತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಇದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Hon'ble Member has taken already ten minutes.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ನಾಲ್ಕು cut motion ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದೊಂದಕ್ಕೆ ಐದು ನಿಮಿಷದಂತೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳು ನನಗೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ.

Mr. SPEAKER.—I strongly object to the Hon'ble Member making such statements. The House has agreed that the Hon'ble Member should stick to the time limit because so many members have to take part in the discussion. If the Hon'ble Member wants that each cut motion should be taken in the said order, I have no objection, but even then I will prescribe time limit, because every member should have an opportunity to ventilate his grievance.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಈ ಹೊಟೇಲುಗಳ managementನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಈಗ ನನಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾ ಇರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಆದಾಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನಸಾಮಾನ್ಯದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಮೀರದ ಹೋಟೆಲುಗಳು ಆಗಿರಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಈಗ ಸುಮಾರು 10-20 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಚಾರ್ಜು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಅಲ್ಲ ಹೋಗಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಹೊಟೇಲುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಚಾರಮಾಡಿ ಜನರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆಕರ್ಷಣೆ ಮಾಡದೇ ಇರುವುದು ಒಂದು ಕಾರಣವಿರಬಹುದು. ಒಟ್ಟನಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜಸಾಗರದ ಹೊಟೇಲು ಒಂದರಿಂದಲೇ ನಮಗೆ 1 ಲಕ್ಷ 29 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತವೆ. Hotel Metropole ನಿಂದ ಸುಮಾರು 93 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಿಂದ ಸುಮಾರು 2ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಹೊಟೇಲುಗಳನ್ನು ನಾವು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಅಷ್ಟು ವಿವೇಕಯುತವಾದುದೇ? ಅದನ್ನು private ಪಾರ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆದಾಯ ಬರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಸೂಕ್ತವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರಕಾರದವರು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Non-Gazetted ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸಹಾನು ಭೂತಿಯನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸತಕ್ಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬರೀ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಅವರಿಗೆ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರ್ಯತಃ ಈಗ ಕೊಡುತ್ತಿರತಕ್ಕ ಭತ್ಯವನ್ನಾದರೂ ಅವರ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ merge ಮಾಡಿ ಆ ಕಡಮೆ ಸಂಬಳ ಬರುವವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೇಲಾಗಿ, ಒಂದು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ನೌಕರರಿಗೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ನೌಕರರಿಗೂ ಇರತಕ್ಕ ಅಂತರವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದೂ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದು ಕೆಲಸವೆಂದು ನಾನ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಒಂದೇರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಯೂ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿಮಾತ್ರ ಕಡಮೆಯಿದ್ದರೆ ಅಸಂತೋಷ, ಅತೃಪ್ತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಹಳ ದಿವಸದಿಂದ ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆಗೆ ಲೋಪಬಂದರೆ ಕೆಲಸಗಳು ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯದೆ ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ).

ಗಳು ಫಲಕಾರಿಯಾಗದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತವೆ. ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಭತ್ಯವನ್ನು ಕೊಡದೆಹೋದರೆ, ಅವರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ದೊಡ್ಡಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲವಿಳಂಬ ಮಾಡದೆ ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ದುಡ್ಡಿನ ವಿಷಯ ಸಹಜವಾಗಿ ಬಂದೇಬರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ, ಈಗಿರತಕ್ಕ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಕಾನಮಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ duplication of work ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಇಲಾಖೆಗೂ ಇನ್ನೊಂದು ಇಲಾಕೆಗೂ co-ordination ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಅಂಕಿಅಂಶ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ, ಸೆಕ್ರಟೇರಿಯಟ್ ಲೆವಲ್‌ನಿಂದ ತಾಲ್ಲೂಕಾಫೀಸಿನವರೆಗೆ ಒಂದೊಂದು ಆಫೀಸಿನಲ್ಲೂ ತಮ್ಮ ಆಫೀಸಿನ ಜೊತೆಗೆ ಒಟ್ಟು ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಗಿನವರೆಗಿನ ಒಂದು comprehensive ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಯವರು ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ, Economy ಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಆಯಾ ಇಲಾಖೆಗಳವರೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲರು. ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ಕೆಲಸವನ್ನು co-ordinate ಮಾಡಬಹುದೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರುಗಳು ಸಲಹೆ ಕೊಡಬಲ್ಲರು. ಆ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ co-ordinate ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಡೆಸಬಹುದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದು concrete example ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಬಹುದಾಗಿದೆ. Statistics ಮತ್ತು Planning ಇಲಾಖೆಗಳು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿರುವಂಥಾದ್ದನ್ನು ಈಗ ಬೇರೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖರ್ಚೇನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೇನೋ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಬೇರೊಂದು ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಇಲಾಖೆಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ Statistics ಇಲಾಖೆಯೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri M. RAJASEKHARAMURTHY.—Mr. Speaker, before speaking on this cut motion I thank having so ably friend Sri Madiah for my Hon'ble and efficiently advocated my cause and secured me a chance to speak on this demand. The object with which I tabled this cut motion is to bring to the notice of the Government the policy and principle that they should adopt while appointing the Secretaries and the members of the staff to work under the Secretaries. It is the duty of the State, in addition to collection of charges and maintenance of law and order, to promote the welfare of the people in all walks of life—social, political and economic. In order to achieve this goal of welfare State, Government will have to execute so many schemes and the popular Ministry which do not form a part of permanent executive lays down broad policies and general principles and leave the details to be worked out by the Secretaries. Hence the importance of the Secretaries. It is said that the Secretariat forms the brain portion of the Government and the executive and the Secretaries as the brain nerves. This is very important, particularly, in democratic countries, since in a democratic set up the Cabinet Ministers will be changing so frequently as the ladies change their frocks. So, it is the permanent executive which will carry on the administration unmindful of the exit or entrance of the Ministry. While appointing these Secretaries, care must be taken by the Government and, in this connection, I would like to draw the attention of the Government to some of the suggestions made by Dr. C. R. Reddy on education in Mysore State. Even the executive should be manned by people possessing knowledge of the department with which they deal. The idea of specialists in administration as such without reference to the subjects administered is the Indian peculiarity which ought to be discontinued as quickly as possible. Secretariats in foreign countries are staffed by people possessing special qualification and experience. Under Popular Government this aspect is very essential and indispensable for any member of Government. To give sound judgment, integrity and qualities are essential for a good judge. They are not supposed to have specialised knowledge. Therefore, the Secretariat should be manned by people who will supply the data on which sound judgment should be based, not merely to gather information from files but to possess independent and intimate knowledge. Today our Central Government has adopted this principle. For instance, in the Education Department, we have three educationists of high rank, *viz.*,

Mr. Tarachand, Prof: Humayun Kabir and Dr. Zakir Hussain. If we look into our Secretariat, we find in the Public Works Department, a Revenue Officer being imported and appointed as Secretary to the Public Works Department; and in the Health Department, we find a civilian as Secretary who has to deal with so many complicated problems connected with medicine and in the Education Department, the Secretary of the Education Department is not an educationist. Barring one or two States in India, the Education Secretary is almost an educationist. But this principle is not being adopted in our State; particularly at a time when we are implementing the Educational Reforms, it is but natural that Government should give due consideration to this aspect of the question. Thank you, Sir.

Mr. SPEAKER.—Now the Government will reply.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾದ್ದು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲ ಗೌಡರು ಎರಡು ಮೂರು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೃಷ್ಣರಾಜಸಾಗರದ ಹೋಟೆಲು ಮತ್ತು ಮೆಟ್ರೋಪೋಲ್ ಹೋಟೆಲುಗಳನ್ನು ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ, ಅವರು ಹೇಳಿರುವಹಾಗೆ ನಷ್ಟವೇನೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಹೋದವರ್ಷ 2,22,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಪಾದನೆ ಯಾಗಿದೆ. 1950-51 ರಲ್ಲಿ 39,000 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ನಿವ್ವಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು. 1951-52 ರಲ್ಲಿ 68,531 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬಂದವು. 1952-53 ರಲ್ಲಿ 22,118 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮತ್ತು 1953-54 ರಲ್ಲಿ 24,012 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೋಟಲುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನಡೆಸುವುದು ಸೂಕ್ತವೇ ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಅದರಮೇಲೆ, ಈಚೆಗೆ ಮೆಟ್ರೋಪೋಲ್ ಹೋಟಲನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಟೆಂಡರು ಮುಖಾಂತರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಜಾಹಿರಾತು ಹೊರಡಿಸಿದ್ದೆವು. ಟೆಂಡರಿನ ಮೊಬಲಗು 30,000 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಮೇಲೆ ಬಂದಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ, ನಿನ್ನೆತಾನೆ ಆ ಟೆಂಡರುದಾರರಿಗೆ ಹೋಟೆಲು ನಡೆಸಲು ಹುಕುಂಕೊಡಬಹುದೆಂದು ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿದೆ.

ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ನೌಕರರಿಗೂ ಸಂಸ್ಥಾನದ ನೌಕರರಿಗೂ ಒಂದೇ ತರದ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆಗಳು ಇರಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯಸದಸ್ಯರಿಂದ ಸೂಚನೆಬಂತು. ಈ ಸಭೆಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವಹಾಗೆ ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಎರಡುವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. '' ಈಗಿರತಕ್ಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ನ್ಯಾಯವಾದದ್ದಲ್ಲ ; ಒಂದೇ ರೀತಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದರೂ, ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಕೊಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯುಂಟಾಗಿದೆ ; ಇದಕ್ಕೆ ಸಕಾರಣಗಳಿಲ್ಲ ; ಇದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು '' ಎಂದು ಆಗಾಗ್ಗೆನಾನು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ, ಅದರಲ್ಲೂ socialistic pattern of society ಯನ್ನು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ತೆರದ disparity ಅಥವಾ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಅವರು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು. ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಾದರೋ, ಯಾವ ಸಂಸ್ಥಾನವೇ ಆಗಲಿ, ತಮ್ಮ ನೌಕರರ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ನೌಕರರ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆಗಳ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೊರಟರೆ ಸುಮಾರು ಏಳು-ಎಂಟು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ.' ಅಷ್ಟು ಕಂದಾಯವನ್ನು ನಾವು ಎತ್ತುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರಮೇಯವನ್ನು ಅವರಾಗಿ ಅವರೇ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಉಂಟುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅವರದೇ ಆಗಿದೆ. ಮುಂದೆ ಯಾವ ಸಮಾಜವನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ, ಆ ತತ್ವಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ, ಈ disparity ಯನು ಯಾವರೀತಿ ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಅವರದೇ ಆಗಿದೆ.

Dearness allowance ನ್ನು ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ merge ಮಾಡುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿದೆ. ನಿನ್ನೆದಿವಸ ಇದೇ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಕಮಿಟಿಯ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನೂ ವಹಿಸೋಣವೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ರಾಜಶೇಖರಮೂರ್ತಿಯವರು ಒಂದು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸತಕ್ಕ ತತ್ವವನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾದರೆ, ಈಗಿರುವ I.A.S. ರಿಕ್ರೂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವವರೆಗೂ ಆ ತತ್ವವನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. I.A.S. ಸರ್ವಿಸ್ ಎಂಬುದು ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟರುಗಳನ್ನು ರಿಕ್ರೂಟ್ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅವರನ್ನೇ ನಾನಾ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೂ ನೇಮಕಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು Apply Committee ಯ ವರದಿಯನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೊಂದು ಅಧಿಕಾರವರ್ಗದವರನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚನೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವೂ ಕೂಡ ಅದೇರೀತಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬರೀ expert ಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರತಕ್ಕ ಕೆಲಸ administration work. ಆದ್ದರಿಂದ administration ನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅನುಭವವಿರುವವರನ್ನು ನಾವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

(SRI K. HANUMANTHAIYA.)

ಇವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವಂಥ ಅನುಭವ ಉಳ್ಳ ಜನರು ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಅನುಭವ ಉಳ್ಳವರನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

Sri P. R. RAMAIYA.—Before the Demand is put to vote I want to elecit one point of information. Under the head 'Miscellaneous' expenditure incurred for repairs to Palace buildings and maintenance of Palace gardens and expenditure in connection with the Palace illuminations on State occasions are charged to this head. But I wish to bring to the notice of the Chief Minister that on several occasions such as the Independence Day Celebration and the Republic Day Celebration, the Palace is not illuminated.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—I have passed orders about 4 or 5 months back that on the two days mentioned by my friend, Palace may be illuminated.

12-30 P.M.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That a sum not exceeding Rs. 77,77,350 be granted to Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1956, in respect of 'General Administration (Except sub-major heads B and C)."

The motion was adopted.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ದಿವಸ ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಬಾಬಿನಮೇಲೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಈ ಜನರಲ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನಮೇಲೆ ತಾವು ಚರ್ಚೆಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ತೀರ ಕಡಮೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರೋ—ಇದು ನಮ್ಮ ಶಾಸನಸಭೆಗಳ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲೇ ಇಷ್ಟು ಕಡಮೆ ಕಾಲವನ್ನು ಎಂದೂ ನಿಗದಿಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅನೇಕರಿಗೆ ಅಸಮಾಧಾನ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ತಾವು ಈ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್‌ಗಳಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಲು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲಾವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿಅರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—It is always very difficult for all the Hon'ble Members to get chances. Therefore, we will devise a very suitable method on Monday. It may not be acceptable to all. No method will be acceptable to all. Therefore, we have to find out a method or procedure which will be suitable to the majority.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—What about cut motions ?

Mr. SPEAKER.—You can send cut motions, but many Hon'ble Members are not agreeable to this procedure being adopted. Therefore, we will adopt a different procedure from Monday.

The House will now rise for the day and meet at 12 Noon on Monday.

The House adjourned for the day a Thirty-five Minutes past Twelve of the Clock to meet again at 12 Noon on Monday, the 14th March 1955.

KSA LIBRARY, B'lore
B004717
328.32402 548 LAD,1955
JJ31

WD 4508—GPB—550—27-5-55